

Előfizetési árak:
 egész évre 8 kor., félévre 4 kor.,
 negyedévre 2 korona.
 Egyes szám ára 16 fillér.
 Hirdetések másnakalt árat szerint

A lap megjelenik minden oad
 törtétkön.
 Felelős szerkesztő:
BRANKOVICS GYÖRGY.

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u 8.
 hová a lap szellemi részét illető
 közlemények küldendők.
 Keziratok vissza nem adandók.

Kiadóhivatal: Isván-utca 9.
 hová a lap anyagi részét illető közle-
 menyek az előfizetési penzek küldendők.
 Kiadótulajdonos:
FUCHS ANTAL.

PESTMEGYE SZABADELVÜ KÖZÖNSÉGÉNEK HETILAPJA.

A népiskolák mellé — népkönyvtárakat kérünk.

A magyar ember könyvre nem igen ad pénzt.

Pálincás-bolt van minden utcában, de könyvkereskedés alig van egy-kettő vármegyénként.

Bejárhatjuk a falvakat, még a nép hajlékaiban egy-egy családi könyvtárra bukkanunk, holott minden valamire való házban kellene lenni egynéhány jó könyvnek, melyet a családtagok haszonnal olvashatnának.

Hány gazdag polgár van, aki irodalomra, könyvekre egyetlen fillért se költ!

Népünk nagyrészenek, millióinak nem kell semmiféle nyomtatott betű, kivéve a kalendáriumot. Pedig kis nép vagyunk, s *léünk attól függ, hogy tudunk-e műveltségben, előrehaladásban lépést tartani a civilizált nyugattal.*

Mindenki meg van győződve, hogy tudnánk, ha akarnánk. Mert a magyar ember ritka tehetséggel van megáldva: eszes, okos faj. De mit ér ez, ha holt tőke, ha nem fejlesztjük, ha nem értékesítjük? Erőszakkal hiába akarnók kényszeríteni, hogy forduljon a műveltség forrásaihoz, a könyvekhez. Rá kell tehát szoktatni a népet a könyvek, az olvasás szeretetére.

Hogyan?

Állítani kell minden iskola mellé népkönyvtárat, melynek példányait a

gyermek hazahordhassák olvasás végett.

Az eredmény különösen a következő generációban mutatkozik, szemmel láthatólag az iskolába járó gyermeket már zsenge korában rászoktatják, a könyvek szeretetére, az olvasásra. A tanító ugyan is a legelső osztályu gyermekeknél kezdi a könyvek kiosztását. Aki jól tanul és jól viseli magát, az jutalmul egy képeskönyvet kap kiolvasás végett. Így az egész iskoláztatás alatt folytatva a könyvek kiosztását, lehetetlen, hogy a kívánt eredmény megközelíthető ne legyen.

A gyermek, iskoláztatási ideje alatt rászokik a könyvtár szebbnél-szebb példányainak olvasgatására által a jó könyvek szeretetére. A könyvek, a könyvtár iránt bizonyos tisztelet támad benne, mivel mintegy jutalmul kapta ki a jó könyveket. Ha elvégezte iskoláit, akkor is meg lesz neki en, edve, hogy el-eljárjon az iskolába egy-egy jó könyvért, melyet a tanító szívesen kölcsönöz a népkönyvtárból. E szerint az elemi első osztálytól egész a sűrű folyton nyitva áll az iskola mellett szervezett népkönyvtár mindenki előtt.

A könyvtár a műveltség, a haladás tüzhelye, éltető forrása lesz. A nép általa a legjelesebb művekhez ingyen jut s ekként megkedveli, megszereti az irodalmat. Lelki szeméi felnyílnak, önérzete feltámad s rövid idő múlva önerejéből is támogatni fogja a nemzeti irodalmat és a művészeteket. Az egyes em-

berek is fognak pénztadni könyvekre, a jobb módúak nemes ambíciójuknak tekintik majd, hogy jó művekből ők is állíthassanak családi szentélyükben egy kis könyvtárat.

Semmi sem látszik azért sürgösebbnek, mint az, hogy a népiskolákban felállítsuk a népkönyvtárakat.

Az iskola hatósága, a községi ügyek vezetői kövessenek el mindent, hogy a közhasznú intézmények mielőbb létesüljenek. Legyenek a néptanítók az ügy lelkes bajnokai, hiszen az ő népszerűségük, az ő tekintélyük növekedik azzal, ha a nép a népkönyvtár által egész életén át összeköttetésben marad az iskolával.

A népkönyvtárak felállítása nem oly nehéz feladat mint első tekintetre látszik. Csak a kezdet kezdetén kell átesni. Ha az első alap meg van, könnyű azon tovább fejleszteni az intézményt.

Csak kezdeni kell! A kezdésre legalkalmasabb a téli időszak. Üljenek össze, beszéljék meg a dolgot a községek, az iskolák irányadó férfiai és mit se habozva, létesítsék a hasznos intézményt.

A jövő iskolai év kezdetén új és díszes épületekbe vonulnak Ujpest összes iskolái.

Az új iskolaépületekben könnyen el fogják helyezhetni a népkönyvtárakat.

Legyenek az új iskolai épületek is népkönyvtárak segédelmével, az általános haladásnak, a népműveltségnek a templomai.

Karácson-est.

— Elbeszélés. Írta: Geduly Lajos. —
 (Folytatás és vége.)

Hilda 18 éves fiatal leány. Barna haja nagy fürtökben omlik alá arcán; barna szemében angyali jóság fénye ragyog; arca üde, szép; piczi piros ajka olyan, mint egy spanyol meg kettévágvá; termete igéz, egész lényén végtelen báj omlik el. Szüleinek szeme-fénye ő; ott laknak K. Bányától néhány órajársnyira Ujhalom városában; igen vagyonosak, jómódúak. Hilda a ház gyöngye, a város és környék jóltevő angyala. Lelkében istenfélelem, valóságosság lakozik, szíve a legnemesebb éretnyek kincsesháza. Szelíd, szerény, szolgálatkés; nyájas mindenkihez, jót tesz mindenkiel. A kéregetőnek maga oszt alamizsnát, az éhezőnek kenyeret ad, a didergő test rongyait meleg ruhával eseréli ki. A hol megjelenik, a hová belép, vele öröm, vidámság költözik be; tiszta, édesen esengő hangjával, vidám kaczagásával, mosolygó arcával felderíti a bánatba merült szíveket; örül az örülőkkel, de sir is a sirókkal. Valóságos kis üdvöske, ki áldást, éltet és üdvöt áraszt maga körül. Kis gyermekek valósággal bálványozzák: ha jönni látják, már messziről kiáltják: Hilda angyalom, Hilda angyalom! De felette szeretik őt a nagyok is. Társaságoknak ő a fénypontja; vidáman, kedélyesen eszeget, regél, mulattat; irodalomban, művészetben, zenében otthonos; ha tündér-

ujjait végigjártatja a zongora billentyűin s szebbnél-szebb dalokat esal ki azokból, új életre kel a legelfásultabb férfi szív is. Bálokban ő a bálkirálynő, minden férfi-szív meghódol neki; szilfid természetével ha tova repül a sima parketten, vágyó szemek sóvárogva kísérik; a Koresolyapályán meg könyvedén siklik tova, mint egy kis jégtündér. A világi dolgok mellett sohasem feledkezik meg szívet nemesbíteni, lelkét tökéletesbíteni. Szüleinek szófogadó, engedelmes leánya, testvéreim igaz szeretettel esing. Szereti Isten házat, egyházat; érte áldozatokat is hoz; majd egy szőszékkendőt-, majd egy oltárterítőt-, majd egy urvaesorai táleza-kendőt ajándékoz a templomba s Istennek beszédével építi lelkét, nemesíti szívet, ápolja, őrzí annak tisztaságát, ártatlanságát. Bányoniékhoz hosszú évek igaz barátsága fűz; esztendőnként többször kirándult Ecsere is szülőivel, rendszeren vasárnap vagy ünneppnap, hogy az ő kedves „Lajos bácsi”-ja prédikációit élvezhesse, azokból okuljon, tanuljon.

A szomorú gyászestet óta csak egyszer volt Ecsere; aztán, hogy Bányoniék elköltözködtek, nem volt még alkalma őket meglátogatni. Pedig úgy vágyódott, úgy kíváncsított el hozzájuk.

Az alkalom megjött.

— Ma egy éve, épen karácson estvéjén volt, — szölt Bányoniné, — hogy egy szán udvarunkban megállt. Elvitte az én jó uramat s többé vissza nem hozta.

— Oh édes Emma nénikém — válaszol Hilda — a mi szívünk is annyira fáj, hogy elvesztettük szegény jó Lajos bácsinkat. Nem tudok beletörödni, hogy ő nincs már.

Hisz oly jó volt hozzánk. Mikor kis leányka voltam, mindig az ölébe vett, eljászott velem, mesélt, regélt, nevetgélt velem együtt. Aztán mikor nagy lettem s tudtam már zongorázni is, mily szépen énekelte azt a gyönyörű éneket: „Erős vár nekünk az Isten” s én oly boldog voltam, hogy a zongorán kísérhettem. Igaz, édes néni, hol van az a szép zongora, melyet a múlt évben együtt vásároltunk Ujhalomban és a melyet Lajos bácsi annyira szeretett?

— A zongora? Oh azt el kellett adnom. Hogy ide költözködtünk, szükségem volt pénzre. Meg aztán, ha rá néztem, mindig szegény jó Lajosom jutott eszembe, kivel annyi édes órát töltöttünk mellette. Ki kellett adnom a házból mindent, mindent, mi férjemé volt, mert az emlékek látásán fájdalomban majd megőrültem. Csak ezt az egy arzéket tartottam meg, mely drága lenyét oly híven rajzolja elem; ott függ a falon, gyászfátyollal van bevonva.

Néma esend állott be. A fájó emlékek elhallgattatták a beszédes ajkakat. Végre megszólal Hilda:

— Édes néni, most talán nem is gondolja, hogy miért is jöttem én tulajdonképpen ma, karácson estvéjén. Az újságban az apró hirdetések között olvastuk, hogy egy szegény özvegy asszony egyik fiát örökbe szeretné adni, mert 3 gyermekét nem képes felnevelni. Tudakozódtunk a kiadóhivatalban és ott megmondták nekünk, hogy néni az az özvegy asszony. Jó szüleimmel rögtön elhatároztuk, hogy miután nálunk fiu ugy sincsen, mi egyik fiát szívesen felneveljük. Édes anyám velem akart jönni, de én nem engedtem, mert kissé gyöngéledik. Magam jöttem; hisz oly jó a szánút,

A gazdasági munkások segélypénztára.

— Az első esztendő. —

Még csak egy éve annak, hogy az 1900: XVI. t.-ez. alapján életbe lépett az *Országos Gazdasági Munkás- és Csalésegélypénztár*. Mikor ez az emberbaráti intézmény megkezdte üdörös működését, mindenféle igaz örömmel fogadták a magyar gazdasági munkásnak — a föld népének — ezt a leghívebb jó barátját.

Az új törvényt csakhamar elnevezték a *szegény ember törvényének*, mert a józan magyar munkás gyorsan belátta, hogy ezt a törvényt csakis az ő javára alkották és fölsimerte azt is, hogy egyedül ennek a törvénynek köszönheti, hogy most már biztosíthatja magát atelől, hogy előregedésére, munkaképtelensége idejére, nem kell koldusbotot fognia.

Ez a törvény senkire sem erőszakolja, hogy tagja legyen a *segítő-pénztárnak*. Kinek-kinek kényére hagyja, hogy beiratkozik-e vagy nem iratkozik be a *segítő-pénztárba*. A törvényhozás bőlesen járt el, anidőn abból indult ki, hogy *akarata ellen senkinek sem fog az új törvény segíteni*.

A *józan magyar munkás saját sorsának maga a kovácsa*. Nem szereti a minden áron való gyámkodást. Maga akarja megkülönböztetni a jót a rossztól és most is bebizonyította, hogy szívesen sorakozik az egyedül az ő javára életbeléptetett intézmény védszárnyai alá, mert a saját szemével látja, hogy ez az emberbaráti intézmény az ország legtávolibb vidékein is milyen nagy gondal ápolja és istápolja azokat a gazdasági munkásokat, kik segélyére szorulnak.

A segélypénztár egy évi működése világosan bizonyítja, hogy a föld népét gyakran éri olyan baj, mely őt munkaképtelenné teszi és gyakran fordulnak elő olyan balesetek, melyek a földmíves nép családját örökre megfosztják a kenyérkeresettől.

Még csak egy esztendeje, hogy a segélypénztár hasznos működését megkezdte és már eme rövid idő alatt 760 földmíves jutott abba a szomorú helyzetbe, hogy jótéteményét kénytelen volt igénybe venni. A segélypénztár minden egyes esetben gyorsan gondoskodott a bajba jutott ember gyógykezeléséről és anyagi támogatásáról, hogy betegség ideje alatt ne legyen kénytelen családjával együtt az irgalomkenyéren tengődni.

A beállott baleset 58 földmívelőt megölt. Mind az 58 esetben a család a legnagyobb nyomorban maradt hátra. A segélypénztár központi igazgatósága sürgősen intézte el

az özvegyek kérelmét és minden egyes esetben 400-400 koronát szolgáltatott át a nyomorral küzdő családnak.

A beállott baleset a segélypénztár tizenhat tagját, a megejtett orvosi vizsgálat szerint, mindenkorra munkaképtelenné tette. Ezekben az esetekben a központi igazgatóság szintén a legméltányosabban és a legnagyobb gyorsasággal intézkedett és ma már mind a 16 munkaképtelenné vált tag élete fogytáig részese a törvény által előírt anyagi támogatásban.

Ezek a számok világosan beszélnek és egytől-egyig hirdetik ennek az emberbaráti intézménynek szükséges voltát.

Világosan látható ezekből a számokból, hogy a segélypénztár rövid fennállása óta is már sok szerencsétlen embert mentett meg a kétségbeeséstől.

Az emberbaráti intézmény üdörös működése bizonyítással arra, hogy a segélypénztár tagjainak száma olyan gyorsan emelkedik. Mert eltekintve attól, hogy az 1900: XVI. t.-ez. 8. §-a alapján a gazdák által kötelezőleg biztosított családok száma mintegy 50,000, a segélypénztárba beiratkozott rendes és rendkívüli tagok száma is már elérte a 13,000-et.

A segélypénztár igazi emberbaráti működése buzdította bizonyítással arra a királyi hercegeket, főrendeket, a képviselőház tagjait, nagybirtokosokat, a különféle kulturális pénzüzeteket, a vármegyéket és községeket, hogy olyan nagy számban esoportosuljanak a segélypénztár alapító tagjai sorába. És bizonyítással ez az oka annak is, hogy az év végéig beiratkozott 1000 alapítói tag 150,000 koronával gyarapította azt a vagyont, melynek egyedül az a hivatása, hogy a föld népét támogassa, istápolja.

H I R E K

— **Vármegyei közgyűlés.** Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegye törvényhatósága f. é. január hó 13-án és folytatólag 14-én tartja legközelebbi közgyűlését. E közgyűlésen fog a ráczkevei főszolgabírói állás betöltetn, amelyre eddig öten jelentették be pályázatukat, nevezetesen: Radnyánszky László, Almásy Károly, dr. Heyder Ödön, ifj. Teszary László tb. főszolgabírák és Mihálovits Béla szolgabíró.

— **Az ujjesti állami tisztviselők kérvénye,** melyet a múlt évben, május havában, lakbérémelés iránt terjesztettek fel Széll, Plósz, Wlasics és Lukács miniszterekhez: szomorúsorsban részesült. A kérvény ugyanis azon válasszal érkezett vissza, hogy lakpénzeket csak törvényhozás útján lehet

elintézni s így Ujpest a III-ik lakbérletosztályból, az I-sőbe, vagyis a fővárossal egyenlő osztályba nem emelhető. Az ujjesti állami tisztviselők kérelme tehát nem teljesített s így nem marad egyéb hátra, mint vagy egyenesen a törvényhozástól kérni az 1893. IV. t.-ez. módosítását vagy legalább a II-ik osztályu lakbér elhnyerése iránt a lépéseket megtenni.

— **Az ujjesti kir. járásbiróság múlt évi ügyforgalma.** Az ujjesti kir. járásbirósághoz az 1901-ik évben, december hó végeig érkezett:

I. *Elnöki ügy:* 91.

II. *A tisztán bírói ügyre tartozó per:* 2544; — *egyezségügy:* 4; — *fizetési meghagyás:* 155; — *örökösödési ügy:* 199; — *örökösödési biz:* 2; — *anyakönyvi ügy:* 25; — *végrehajtási ügy:* 2585; — *megkeresés (polgári ügy):* 228; — *polgári vegyes ügy:* 578; — *vétség és kihágási ügy:* 1638; — *vizsgálati ügy:* 8; — *büntetőügyi megkeresés:* 98; — *büntetőügyi vegyes:* 88; — *telekkönyvi ügy:* 10,141.

Erkezett tehát összesen: 18,707 ügy.

Ebből folyamatban van még: 140 per; — 95 örökösödési ügy; — 573 végrehajtási ügy; — 14 megkeresés (polg. ügy); — 84 vétség s kihágási ügy; — 3 vizsgálati ügy; — 263 telekkönyvi ügy. Összesen: 1172. ügy.

Elintéztetett tehát 17,535 ügy.

III. *A telekkönyvi hivatalban fogamatositott 6050 telekkönyvi betétben 4131 telekkönyvi bejegyzés; kiadatott 1054 telekkönyvi betétmásolat.*

IV. *A kir. közjegyzőnek adatott örökösödési ügyben 172; — telekkönyvi ügyben 210, összesen 382 megbízás.*

V. *A kir. végrehajtóknak adott megbízások száma: 6626.*

Ingatlanok árverezése megtartott 147, ingók árverése 2168 esetben s ingók foglalása s becslése 2495 esetben eszközöltetett.

VI. *Közbeszítések:* Közbeszített *vidéki* hatóságoktól, 27,235; — s helybeli hatóságoktól 16,247; — összesen 33,482 ügydarab.

VII. *A fogházban le volt tartóztatva összesen: 229 egyén.*

Az egész évi ügyforgalomnak s ügykezelésnek száma tehát: 63,328 ügydarab, melyből csak 1172 maradt folyamatban létele miatt elintéztelen.

Az ujjesti kir. járásbiróság buzgóságáról és parját ritkító munkásságáról a tenni számok és hivatalos adatok oly fényes tanúbizonyítást tesznek, hogy mi csak kötelességünket teljesítjük akkor, a midőn az ujjesti kir. járásbiróság *vezető táblabírája* iránt, az *albírák* s a járásbiróság minden

hideg sínes, meg én csak holnap szándékozom elmenni. Gondoltam, édes néniem örömet szerzek, ha karácson estvéjén tudja meg, hogy gyermeke jó kezekbe kerül. Mi nagyon fogjuk szeretni a fiúskát, felnveljük szépen és aztán visszaadjuk. Melyiket szabad hát elvinnem?

— Édes jó Hildám! Sokáig küzdöttem magammal, míg erre a lépésre elhatároztam magamat. De nagy és sok a gondom. Tavolról sem gondoltunk arra, hogy a kenyérkereső családapa ily hirtelen elpusztuljon. A csekély papi jövedelemből megélhetünk elég tisztességesen, de megtakarításról szó sem lehetett. Most már nincs szabad lakásom; házbérbe lakunk; a jó földesur ugyan felajánlott nekem kényelmes lakást az ő kastélyában, meg segítséget is; de nem fogadhattam el; hisz házának minden zuga szegény jó Lajosom halálára emlékeztetne, minden darab kenyér, melyet nekem adna, férjem halálát juttatná eszembe. Nem; Lajosnak, mint papnak legszentebb kötelessége volt beteg hitét megvigasztalni, még ha életébe került is. Isten úgy rendelé, legyen áldott neve. Férjemet úgy sem tudja kárpótolni a földnek minden kincse, kényelme. Ebben a esendes kis házikóban élünk teljes visszavonultságban. A csekélyke nyugdíj éppen hogy a mindennapi kenyérre elég; gondoltam hát, egyik vagy másik fiamat majd csak felnvelni valami jószívű család.

— Oh adja hát nekünk, édes néni egyik fiút. Melyiket szabad elvinnem?

— Melyiket, melyiket? — Tépelődik az anya.

— Talán Elemért?

— Elemért? Oh ő tőle nem tudnék megválni. Oly jó fiúcska ő; annyit segít nekem. Felkölti kis testvérét, megmosdatja, felöltöz-

teti, megfésüli; tanítja szép versekre, ábécézére, imádságokra; este szépen lefekteti, betakarja. Aztán nekem mindenben segít; aprófát vág, befűt, elmegy a boltba husért, vigyáz a baromfira. Jól tanul, szorgalmas, a tanító bácsi nagyon szereti és én is. Nem, nem; Elemért nem bírom oda adni.

— Hát akkor a kis Lajoskát kérem!
— Lajoskát? Ezt az édes babát; hisz olyan kiesi még, alig öt éves; és mennyire hasonlít édes atyjához; mintha csak az én drága jó uramat látnám benne. Ha lefekszi, oda bujlik mellém, kis karjával átkarol, százszor is fülembe sugja, míg elalszik; aranyos anyukám, édes jó anyukám s érzem, a mint keblemre borul, hogy dobog kis szívecskéje éretem. Ó az én örömöm, boldogságom, vigasztalóm, erősítőm. Megrepedne a szívem, ha el kellene tőle válnom. Nem, nem; Lajoskát nem bírom oda adni!

— Oh, édes néni; ha fiút nem ad, adja hozzánk legalább a kis Emmikét! Lesz még egy lányunk!

— Emmikét? Ezt a göndörfürtű, szőke haju aranybabát, ezt a kis angyalt? Olyan jó kis leányka, oly szorgalmas, tanulékony, dolgos; a kis szobát már ő takarítja ki, sepper, port töröl, az asztalt megteríti, az edényt megöblögeti s úgy gondolzza a kis Lajoskát. Oh meglőne a bánat, ha Emmikétől el kellene szakadnom.

— Jaj, édes néni; sem fiút, sem leányt nem ad?

— Nem, nem bírok megválni tőlük. — Szól a sirástól fuldokló hangon Bágyoniné s keblére zárja mindhárom gyermekét; öleli, esőkolja őket, szorosan magához szorítja, mintha már el kellene tőlük válnia. S az a fehér arzu, édes mosolyu angyal, a jó Hilda csak ámul, bámul; szemébe köny lopózik

s mélyen felsóhajt: oh mily nagy az édesanyai szeretet!

Másnap a szán esilngelve viszi haza a fehér prémes angyalt; karja nem ölel fiúskát; hiába jött.

Talán még sem hiába!

A mint Hilda elment, még az nap leszedték Bágyoninéknál a karácsonfát, le az almákat, diókat, kalácsot, ezukorkákat; szépen lerakják az asztalkára, hogy majd elosztják testvériesen. De nini! Micsoda nagy arany dió ez? Akkora, mint három más, s mily nehéz! Mi lehet benne? Egnek a kis arczok a kíváncsiságtól; a mama gyöngöden felnyitja s egy bárony tokoeskát lát benne; felbontja ezt is s csak akkor ámul nagyot; a tokoeskában száz darab esillogó szép arany fekszik szorosan egymáshoz tapadva.

— Ki hozta ezt ide? Ki tette ezt a karácsonfára? Talán az a fehér arzu, barna haju, szelid szemű, fehér prémes angyal, ki szánon jött, szánon ment. Tündér ujjaiaval bizonyára ő aggatta fel azt a nagy aranydiót a karácsonfára!

S azóta az a fehér prémes, jóságos tekintetű angyal eljött minden karácsonkor s a karácsonfán minden évben ott esillogott az a nagy aranydió s az aranydióban — bárony tokoeskában — az a száz arany.

S a jó Isten megsegítette a szegény özvegy papnét s a három árva gyermeket. Elemérből pap lett, Lajoskából tanár, Emmikéből papné.

Hát az a fehér prémes angyal? A jó Hilda hova lett? Férjhez ment Lajos bácsi fivéréhez s igen boldog; van nekik három aranyos kis babájuk; mind a három oly édes angyal, mint a kedves mama.

Jó az Isten! Megsegít!

tagja iránt a legőszintébb elismerésnek adunk a sajtó útján őszinte kifejezést.

— **Megváltoztatott ítélet.** A budapesti királyi törvényszéknek azon ítéletét, melyel gróf Károlyi Sándor arra köteleztetett, hogy a dunaparti jogért való kártalanítás ezimén 315,917 K és 50 fillért fizessen Ujpestnek: a királyi tábla megváltoztatta s Ujpest községét kereseti jogával elutasította. A királyi tábla ugylátszik következetes akart maradni azon ítélethez melyet a kisajátítási perben hozott s miután nem ismerte el Ujpestnek a Dunaparthoz való jogát, a kártalanításhoz való igényünket sem akarta elismerni. Megvagyunk azonban győződve, hogy a legfelsőbb bíróság, a mely a kisajátítási perben megállapította a parthoz való jogunkat, s a kártalanítási összeget is meghatározta, a királyi tábla mostani ítéletét is megfogja változtatni, azaz helyben fogja hagyni a kir. törvényszék ítéletét, a mely Ujpest javára döntött. Az a 315,917 K s 50 f. tehát még igen jó pénz a járulékaival együtt.

— **A vármegye hetedik aljegyzője.** Antal Lajos váczjárás szolgabíró, aki a vármegye legutóbbi tisztújító közgyűlésén hetedik aljegyzőnek választott meg: már elfoglalta új állását a megyénél.

— **Az ujpesti izraelita iparos- és kereskedő ifjak egylete** f. é. január hó 19-én d. u. 2 órakor tartja rendes évi közgyűlését, melynek következő a tárgysorozata: 1. Elnöki-, 2. Titkári-, 3. Pénztári-, 4. Könyvtári-, 5. Számvizsgáló-bizottsági jelentés; 6. Felmentvény; 7. Alapszabályok módosítása; 8. Indítványok; 9. Tisztújítás; 10. Elnöki zárszó.

— **Nagylelkű adományok.** Mauthner Mihály bőrgyáros az új év alkalmából a „Maskil el Dal” egyletnek 150 koronát, az izraelita hitközség szegény pénztárának 100 koronát s a létesítendő fiúarvahnak 50 koronát adományozott. A nagylelkűség már magában is boldogság s aki nagylelkűségét ilyen módon gyakorolja, az a boldogságot valóban meg is érdemli.

— **A községi népkonyha** rendkívül népes látogatottságnak örvend mind a két helyen. A szénatéri népkonyhának 1400, a templom-utezainak 1000 vendége van naponként. Az első helyen Hajdu és Michaelisz, a második helyen Krapp és Busfy előljárók gyakorolják a felügyeletet és ellenőrzést.

— **Az Amodeo nevet viselő asztaltársaság** f. é. január hó 5-én tartotta ez évi rendes közgyűlését, mely a jelentések tudomásul vétele s jóváhagyása után az asztaltársaság diszelnökévé: *Endre János* fővárosi tanítót, elnökké: *Skarnitzl Ferenczet*, alelnökké: *Szép Istvánt*, jegyzővé: *Schneider Bélát*, pénztárnokká: *Brauer Ferenczet*, ellenőrré: *Grünbaum Edét* választotta meg.

— **Az ujpesti izr. nőegylet** zártkörű táncvizsgálma f. é. január hó 11-én, az előjelek után ítéve, minden tekintetben kitűnően fog sikerülni. *Wolfner* Tivadar országgyűlési képviselő megígérte a rendező bizottság hölgyeinek, hogy feleségével együtt okvetlen meg fog jelenni a táncvizsgálmon. *Wolfner* Gyuláné 500, *Wolfner* Lajos pedig 200 koronával váltották meg a belépti jegyeiket a mi biztos kilátást nyújt arra nézve, hogy a helybeli szegények javára is tetemes összeget fog eredményezni a táncvizsgálom.

— **Ujpesten — hagyott színésznők.** Balogh Árpád színigazgató olyan futó lépéssel hagyta el Ujpestet, hogy szintársulatának két nő tagjáról *Krecsányi Flóráról* és *Havasi Mariskáról* teljesen megfeledkezett. Miután azt se közölte velük, hogy Ujpestről hová utazik s legközelebb hol úti föl sátorát, nagyon természetes, hogy gázsival s uti költséggel se látta el őket, s a két színésznő ennek következtében a legsanyarubb viszonyok közé jutott. A szintársulat e két hátrahagyott nőtagjának a felsegélyezésére műkedvelői előadást rendez f. hó 11-én az ujpesti „Kereskedők és iparos ifjak önművelődési köre” s a „Vigéczek” című vigjátékot fogja a Colosseumban előadni. Felkérjük az emberbarátokat, vegyék pártfogásukba a kétségbeeséssel küzdő színésznőket s a műkedvelői előadásra mennél nagyobb számban váltsák meg a jegyeket.

— **Táncmulatság és színelőadás.** A „Budapest-Ujpest-Rákospalotai villamos közúti vasút r.-t.” forgalmi személyzete f. évi január hó 16-án Ujpesten a „Közművelődési kör” helyiségeiben színelőadással egybekötött zártkörű táncmulatságot rendez. Belépő-

jegyek a meghívó felmutatása mellett este a pénztárnál válthatók. Családjegy (1 ur 2 hölgy) ára 2 korona, személyjegy ára 1 korona. Miután a mulatság tiszta jövedelme jótékony célra fog fordíthatni, felülfizetések köszönettel elfogadhatnak. Ez alkalommal színre kerül: „Megjötték a huszárok”. *Idillikus vigjáték*, írta: *dr. Lampérth Géza*. Rendező: *Péterfi Gyula*. Előadja a B. U. R. vasut forgalmi személyzete.

— **Az Árpád-úti tantestület** Dániel napján, *Józsa Dániel* igazgatónak nevenapjával kapcsolatosan 20 éves tanítói működését is megünnepelte. Az ünnepély a gyermekkar énekével kezdődött, mely után *Kardos Gyula* üdvözlő beszéde alatt az igazgató arcképe lepleztetett le, melyet a tantestület készített el. Az arckép leplezése után *Ditró Margit* szép beszéd kíséretében egy esekrot nyújtott át az ünnepelt igazgató nevének. Az ünnepély után következő lakomán pedig számos felköszöntő hangzott el az ünnepelt igazgató s családja egészségére.

— **Egy egyesület, amelynek csak korelnöke van.** Ujpest ismét egy olyan különlegességgel díszeskedhetik, amelynek párja sehol sincs a világon. Hétfő óta ugyanis van olyan egyesület is, amely egy árva korelnökön kívül semmiféle tisztviselővel nem bír. Ez a legújabb specialitás az „Ujpesti Gyermekbarát-Egyesület”, amely f. hó 6-án tartotta meg *Radies Dávid* elnökle mellett a Pannónia kávéházban évi rendes közgyűlését. A közgyűlés, az elnöki megnyitó után tudomásul vette az évi jelentést, jóváhagyta a pénztári jelentést s a szokásos felmentvény megadása után, jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a leköszönt tisztikarnak és választmánynak, azután a korelnöki székbe ültette *Barta Mór*t, de az új tisztviselőket nem választotta meg, még pedig egyszerűen azon okból, mert az egyesület tagdíjhátralékos tagjai, kik többségben vannak, nem akarták elismerni a leköszönt választmány azon határozatának az érvényességét, amely szerint csak azok bírnak eszelekvő és szenvedő választó képességgel, kik nyugtáikat a közgyűlés megnyitása előtt beváltották s mert se a „Pannónia” se a „Központi kávéházi” párt nem volt tisztában azzal, hogy kiket ruházzon fel az új tisztviselői méltósággal. A nagy szóviharban s össze-vissza gabajodásban a korelnök akként segített magán, hogy a közgyűlést éjfél tájban felfüggesztette — néhány hétre, amíg a kedélyek lecsillapulnak s a pártok a megválasztandó egyénekre nézve tisztába jönnek, addig is azonban *Barta Mór* korelnök, — miután nem hajlandó minden felelősséget magára vállalni — az egyesület összes okmányait, 25 K. 26 f. készpénzt, 175 K. 81 f. takarékpénztári betétjét s a néhai *Deutsch Sándor* féle 600 K. alapítványát a község előljáróságának fogja átadni. Az „Ujpesti Gyermekbarát-Egyesület” valóban jobbsorsra volt érdemes s nagyon szomorú dolog, hogy a tagsági díjakkal még egy ilyen jótékony egyletnél sem restelnek az emberek hátralékban maradni s még szomorubb, hogy az egyesületi helyiségek kérdése is bomlasztólag képes egy jótékony egyesületre hatni. Még csak annyit jegyzünk meg, hogy a Gyermekbarát-Egyesület 1901-ik évi mérlege 2163 K. 64 f. bevétel és 2128 K. 38 f. kiadással zárult. Melyből 1456 K. 40 f. adatott ki a szegény gyermekek felruházására s 53 K. segélyezésre. Említésre méltó, hogy adakozások, községi segély s a mulatság tiszta jövedelme ezimén 1246 K. 74 f., a tagsági díjak befizetése ezimén azonban csak 570 K. 40 f. folyt be az egyesület pénztárába. Ez már magában véve is nagyon egészségtelen állapotra mutat, amelynek ugylátszik ninesen többé orvossága.

— **Közgyűlések.** Az ujpesti ker.- és iparbank f. hó 12-én délután 3 órakor saját helyiségében tartja XII. rendes évi közgyűlését. — Az ujpesti takarékpénztár, melynek mérlegét lapunk 4-ik oldalán közöljük, folyó hó 19-én délután 3 órakor tartja saját helyiségében XXXIII. évi rendes közgyűlését. Az ujpesti takarékpénztár mint értesülünk, részvényenként 16 korona, azaz 8% osztalékot ad.

— **Népesedési mozgalom.** Az ujpesti anyakönyvi hivatal kimutatása szerint a múlt 1901-ik évben született községünkben 1585 gyermek. Meghaltak összesen 895. Házasasságra lépett 415 pár. A lakosság száma tehát 690 lélekkel szaporodott.

IRODALOM.

— **A Magyar Bazár** január elsején lépett a harminczhetedik évfolyamába. E hosszú mult minden dicséretnél hathatósbabban bizonyítja a minden ízében előkelő és minden igényeknek megfelelő divatlap kitűnőségét. Egész hosszú multjában mindig a szép és nemes apostolvá szegődött, elve a haladás és tökéletesedés, éltető eleme a gyöngéd nőies szellem volt. S éppen ezek a tulajdonságok emelték a Magyar Bazár-t mostani előkelő nivójára is tették, a legelsőbb és legjobb magyar női lappá. Ez elismert tulajdonságai valósággal predestinálják arra, hogy helyet kapjon minden művelt család asztalán és hű tanácsadója legyen a ház asszonyainak, leányainak az intim nőies kérdések megoldásánál. Kéthetenként megjelenő füzetei kimerítő tudósításokat közölnek angol és francia divatról, a ruha- és a felhőnmű-varrásról, a lap e mellett magyarázatokkal ellátott kézimunkalapokat, valamint külön szabásiveket és divatképeket is nyújt. Kitűnő cikkekben ismerteti a háztartás, kertészet, gyermekápolás és nevelés kérdéseit, valamint a szépség és egészség ápolását. Szépirodalmi része egy külön szépirodalmi lapot pótol. Előkelő írók tollából eredő regényeket, novellákat, verseket és szellemes, aktuális cikkekkel tartalmaz. Szóval nines a nők világában és érdekkörében az a még oly esekély dolog, amire a „Magyar Bazár” figyelme ki ne terjedne. Előfizetési ára negyedévre 3 korona, félévre 6 korona. Mutatványszámot szívesen küld a kiadóhivatal. Kerepesi-ut 54.

***A Magyar Munka** című iparpolitikai havi folyóirat karácsony napjától kezdve havonként kétszer: 15-én és 30-án jelenik meg az eddiginél nagyobb alakban és bővebb tartalommal. Főszerkesztője: *dr. Kaál Elek* ügyvéd; felelős szerkesztője: *Gerő Ernő* iparügyi író. A karácsonyi lapszám igen érdekes és tartalmas. Foglalkozik a kisiparosok országos szövetségének alakulási ünnepéről, ingyenes jogsegélyezésről, szakvizsga — mestere címéről, iparhatósági megbízottak választásáról, örökös tanonezokról, az iparpangás tanulságáról, a kisipari áruházról, a szakírók egyesületéről. Említést érdemel egy a kereskedelmi belügy és közoktatásügyi miniszterekhez és az összes iparhatóságokhoz intézett nyílt levél, melyben a fogorvosokkal szemben védelmére kel a fogtechnika műiparnak, aminek szabályozására felhívja a kereskedelmi minisztert. Hírek, társas élet, munka és üzlet e rovatok is vannak a karácsonyi lapszámában. Előfizetési ára egész évre 8 kor. félévre 4 kor 40 fillér, negyedévre 2 kor. 50 fillér. A „Magyar Munka” szerkesztősége Budapest VII., Akácza-u 3 szám alatt van.

***A „Vállalkozók Lapja”** és annak német kiadása a „Der Bauunternehmer und Lieferant” című. Budapestben megjelenő szaklap XXIII-ik évfolyamára nyitunk 1902. évi január elsejével előfizetést, melyre azzal hívjuk föl a vállalkozók, mérnökök, építésszek, építőmesterek, rajzoló, szállítók, gyárosok, építőiparosok, munkavezetők, szakmányosok, és bérlők figyelmét, hogy e lapokban közölve lévén az országban felmerülő összes építkezésekre, szállításokra, bérletekre és adás-vételekre vonatkozó árjegyzékek és árverések: vasut-építési, vízszabályozási, valamint minden más téren előforduló vállalati hírek: a mérnöki és általában a technikai szakba vágó mindennemű tervpályázatok, — mindazok, kik a vállalkozás terén óhajtanak működni, e lapokban hasznos utmutatót találnak, valamint azok is, kik a jelzett szakokban állást vagy foglalkozást keresnek. — Előfizetési ár akár a magyar, akár a német kiadásra: egy évre 8 frt, fél évre 4 frt, negyed évre 2 frt. — Előfizetni lehet minden postahivatalnál, valamint a nevezett lapok kiadóhivatalában, Budapest IV. kerület, Váci-uteza 81. szám alatt.

***Az állatok világa.** Legutóbb arról adunk hírt, hogy *Brehm* örökbeesü művének, az állatok világának magyar kiadásából a második kötet is megjelent. Most pedig azt jelezzük, hogy a harmadik kötet első füzeté már kikerült a nyomda alól. Ez a füzet alapjában véve a 44-ik, amelyben a tudós szerző, akinél érdekesebben elbeszélni egy író sem tud, a patásokról kezd szólni. Leírja a talponjárók közül a szirti borzot és az erdei fakuszó borzot. Ezután az orrmányosokra,

tér át s hosszasan foglalkozik az elefántokkal, amelyekről érdekes történeteket mesél el s amelyekről megállapítja az eddigi mesékkel szemben az igazat s valóságot; a harmadik kötetnek ez első füzetét is szövegrajzok teszik becsesebbé. Ezekon kívül egy fekete nyomatu műlapnöveléértékét. Az állatok világa a Légrádi testverek kiadásában jelenik meg s ugy a ezégnél (Vácsi-körut 78), mint minden könyvkereskedésben megszereshető, füzetenként 80 fillérért. Az eddig kiadott hatalmas kötetek ára díszes kötésben és gyönyörű kiállításban 18 korona, a kettő együtt 36 korona.

Meghívó.

Az Ujpesti Takarékpénztár saját üzleti helyiségeiben **1902. évi január hó 19-én délután 3 órakor** tartja

XXXIII. évi rendes közgyűlését,

melyre az intézet t. részvényesei tisztelettel meghívataknak.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése, az 1901. évi mérleg előterjesztése, a tiszta nyereség mikénti felosztása iránti határozathozatal és a felmentvény megadása.
2. Hat rendes igazgató, három rendes és egy pótfelügyelő bizottsági, továbbá 12 választmányi tag megválasztása.
3. A felügyelő-bizottság tiszteletdíjának megállapítása.
4. Az alapszabályok 74. §-ának módosítása.
5. Indítványok.

A közgyűlésen csak oly részvényes gyakorolhatja szavazati jogát, ki részvényeit 3 nappal a közgyűlés előtt az intézeti pénztárnál letette.

1901. évi mérleg számla.

Vagyon. — Pénztár 3.616 K. Bankváltók 1.311.321 K. 40 f. Intézeti ház 6.400 K. Ingatlanok 87.712 K. 17 f. Részvényesek 400 K. Értékpapírok 10.600 K. Kölesön kötvényre 1000 K. Pénzüntézetnél elhelyezett tőke 8979 K. 61 f. Összesen 1.487.629 K. 18 f.

Teher. — Részvénytőke 200.000 K. Tartalékalap 86.882 K. 40 f. Takarékbetétek 493.503 K. 31 f. Visszszámított váltók 675.463 K. 27 f. Atmeneti kamatok 4000 K. Fel nem vett osztalék 496 K. Folyó számlák 7947 K. 45 f. 1901. évi tiszta nyereség 19.336 K. 75 f. Összesen 1.487.629 K. 18 f.

Veszteség- és nyereség számla.

Veszteség. — Házberadó 2587 K. 31 f. Jövedelemadó 4003 K. 28 f. Tiszti lakberek 1920 K. Tiszti fizetések 7880 K. 32 f. Betéti kamatok 24.790 K. 92 f. Visszszámítolási kamatok 39.842 K. 85 f. Üzleti költségek 3784 K. 49 f. Járadékadó 2578 K. 30 f. Bankváltóknál leírás 10.968 K. 1901. évi tiszta nyereség 19.336 K. 75 f. Összesen 117.692 K. 22 f.

Nyereség. — Kamatok 110.994 K. 66 f. Kamatok már megadózva 500 K. Kezelési átalány 2400 K. Házberek 3424 K. 15 f. Nyomatványok 373 K. 41 f. Összesen 117.692 K. 22 f.

Ujpesten, 1901. december hó 31-én.

Diamantstein Lajos s. k. vezérigazgató, *Lugos Hugó* s. k. pénztárnok, *Benkócs Imre* s. k. főkönyvvezető.

A fő- és mellékkönyvekkel megegyezőnek találtuk:

A felügyelő-bizottság:

Schwartz Vilmos s. k. elnök, *Dr. Lichtmann Henrik* s. k. *Frey Gusztáv* s. k. *Kárpáti János* s. k.

Árv. 10646. — Bm. 282. 1901.

Arverési hirdetés.

Alulírott kir. közjegyző-helyettes ezennel közhírré teszi, hogy **Komárom vármegye árvaszékének** 10646 1901. számú végzése alapján **Terelmes László** gyám által képviselt kiskorú **Pinke Vilma Margit** tulajdonát képező, **Ujpesten, a Gyár-utczában** fekvő, az **ujpesti 1895. számú telekkönyvi betétben I. 1—2. sor 1716 1. és 1717/1. helyrajzi számok alatt beirt ház, udvar és kert ingatlan 3158 koronában** gyámhatóságilag megállapított kikiáltási árban az **1902. évi február hó 3-ik napjának délelőtti 10 órája** alulírott kir. közjegyző-helyettes hivatalos helyiségében (**Ujpest, István-tér 16. sz.**) ezennel kitűzött önkéntes árverésen a legtöbbet ígérőnek, — azonban semmi esetre sem a kikiáltási áron alul — eladatni fog.

Arverelni szándékozik 600 korona bánatpénzt tartoznak kiküldött kezéhez készpénzben letenni.

Az árvaszékileg megállapított árverési feltételek irodámban a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Kelt Ujpesten, 1902. évi január hó 2-án.

Dr. ifj. Jarmatzky Sándor,

mint dr. Pihál Viktor volt ujpesti kir. közjegyző irodája részére a budapesti kir. közjegyzői kamara 540 1901 sz. rendelvényével kirendelt helyettes.

2143. végrh. számhoz. 1901.

Arverési hirdetés.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az ujpesti kir. járásbírósnak 1901. évi V. 1084 4. sz. végzésével **dr. Fenner Samu** ügyvéd által képviselt **Hoffmann Albert** felperes részére özy. **Fischmann Náthanné** alperes ellen 263 kor. követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1789 kor. becsült ingóságokra az ujpesti kir. járásbírósnak V fenti sz. végzésével az árverés elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna **Ujpesten, István-utca 9. sz. alatt** leendő megtartása határidőül **1902. évi január hó 11-ik napján d. u. 4 órája** tüzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt butorok s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Ujpesten, 1901. évi december hó 22. napján.

Kiss Gyula

kir. bir. végrehajtó.

2457. végrh. sz. 1901.

Arverési hirdetés.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az ujpesti kir. járásbírósnak 1901. évi V. 2260/2. sz. végzése folytán **dr. Kálmán Ödön** ügyvéd által képviselt **Held János Jenő** felperes részére **Kövessey Albin** alperes ellen 60 korona követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 716 koronára becsült ingóságokra az ujpesti kir. járásbírósnak V fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna **Ujpesten, Lőrincz-utca 31. sz. alatti házban** leendő megtartása határidőül **1902. évi január hó 9. napján délutáni 2 órája** tüzetik, a mikor a bíróság lefoglalt butorok stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Ujpesten, 1901. évi december hó 24. napján.

Polgár

kir. bírósági végrehajtó.

7887. — tk. 901.

Arverési hirdetményi kivonat.

Az ujpesti kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Gödöllői Takarékpénztár** végrehajtónak **Kalmár János** (nős Kotzó Zsuzsannával) végrehajtást szenvedő elleni 118 kor. tőkekövetelés s járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a pestvidéki kir. törvényszék az ujpesti kir. járásbírósnak területén lévő **Fóth község** határában fekvő a fóthi 27. sz. betétben **Kalmár János** (nős Kotzó Zsuzsannával) nevével álló A. I. 1—24. sorsz. a. jószágtestre 1146 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1902. évi január hó 30-ik napján délelőtti 11 órakor Fóth községházánál** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át, vagyis 114 korona 60 fillért, 82 korona 60 fillért és 22 korona 60 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-ez. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az érvényben levő igazságügy-miniszteri rendeletekben kijelölt óvadék-érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-ez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Ujpesten, 1901. október hó 17-én.

A kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Szűcs
kir. aljárásbíró.

Tüzifa- és kőszételep megnyitása.

Van szerencsém a m. t. közönséget ezúton tisztelettel értesíteni, hogy

Ujpesten, Árpád-ut 63. szám alatt
(Diófa-utca sarkán)

tüzifa- és kőszételep kereskedést

létesítettem, a hol kifogástalan jó rakású és legjobb minőségű tüzfát és legfinomabb valódi porosz kőszételep állandóan raktáron fogok tartani.

Üzleti elvem: tisztességes kiszolgálás által megelégedett vevőkört biztosítani és **Reich Gábor** ur ujpesti üzletvezetőm ily irányú utasításokkal ellátva mindent el fog követni, hogy a m. t. vevőközönséget minden tekintetben legjobban kielégítse.

A m. t. közönség szíves támogatását és megrendeléseit tisztelettel kérve, maradtam kitünő tisztelettel

Grünhut József

6-10

vácsi tüzifa nagykereskedő.

Megrendelési hely:

Ujpest, Árpád-ut 63. Diófa-u. sarok.

Eladás és bérbeadás.

Ujpesten, a **Széna-téren** fekvő, ugynevezett **Halász-féle vendéglőmet** a mellette levő és üzlethelyiségek építésére kiválóan alkalmas

háztelkekkel vagy azok nélkül,

vagy ezen háztelkeket vendéglősi épület nélkül eladom; — esetleg a bérbevenni szándékozik kívánatára ezen háztelkeimre üzlethelyiségeket építtetek. Jelentkezőkkel értekezem mindennap délután 3—5 óráig ügyvédi irodámban, **Beresényi-utca 6. szám**

Vikár István

ügyvéd.

Egy jó forgalmu szatőcsüzet tözs- dével és italméréssel szabadkészből eladó.

Tudakozódní lehet Deutsch József- nél, Ujpest Templom-utca 4.